

Rok 1937

V květnu 1937 nechala obec opravit udejší hřbitov
úpravu odi nové nahodit omítkou s průdaním cementu
k větší trvanlivosti.

Dosavadní dřevěná vata byla nahrazena železiny,
aby vrate metrpela stabilním otvarami novotěrníky.
Hřbitova byl zřízen vchod malou branou vedle vrat

Po daterech u různých firem v Praze a jinde byly
vata radána Karlu Balíkovi strojníku ve Žvěstově
který nabídl oce stejnou sílu železiny týče se
provedení nejnižší ceny. Uvolil se sam vrate
na hřbitově rasaditi. Cena za ně jeat 860 Kč

U kříže na návsi byla stará lípa od blesku
poškozená, uvnitř hodně prohnila. V průměru
měla 120 cm. Starý jest neznámo. Kříž má letopočet
1867 ale lípa byla tam asi dříve protože s druhé strany
kříže jest lípa hodně slabší a byla pravděpodobně
vsazena při postavení kříže jako doplněk aby kříz
byl uprostřed.

Bylo nebezpečí že by vetr mohl lípu roklomit a
protože jest u silnice a s druhé strany je písina
mohlo by přijít k něštěti. Bylo usneseno lípu
odstranit odstranit. Byla prodána v dražbě
s podmínkou že kříz nesmí být poškozen za 30 Kč
a druhá slabší zdrava za 80 Kč

Na místě starosty Lipické bylo místo okolo kružírky upraveno na parcík. Podle kružírky byly vysazeny nové mladé lípy, místo urovnáno, vsazeno několik kerů křovin, ohrazeno drátěným plotem a oseton travou. Lípy, křoviny a drátěný plot daroval majitel zámku Dr. Vladimír Kábel.

Obec provedla řád kanalizace od čís 10. Josefa Pardýka na konec mostu do čís. 8 a do hvozdu, položením cementových rour. Oto místo tvorilo rokli která se časem zavrzela a navazující vyrovná a získá se lepší vzhled prostranství.

V srpnu 2010 byl v Ralíčicích návštěvou u p. Dr. Kábeše pan President Dr. Ed. Beneš a Jan Albaráryk vyslanec v Londýně. Jejich návštěva byla tajné a vedělo se to po jich odjezdu.

V srpnu zemřel členem jízdy slavné majitel myni výměnky na usedlosti čp. 2. Starý 60 roků.

19. října 1937

Zpráva o smrti pana T. G. Masaryka měla
i u nás ohlas. Lidi chodili vzrušeni. Kavážim si říkali:
"Škoda panu Presidenta Mili osázený stavý jak bude
dál. Věřilo se že pokud bude říč vše dobré.

Někteří těž jeli do Prahy.

V den pohřbu pana Presidenta byl u nás
dopoledne nedělní klid. Nepracovalo se.

Jako projev smutku a účastnilo se obecni
zástupitelstvo se starostou Františkem Opickou
smutecní tryamy ve Voticích.

Služení památky pana Presidenta T. G. Masaryka.

Vatra zapálená k uctění a památce pana
Presidenta T. G. Masaryka. Přečítal se sbor dobrovolných
hasiců v Ratměřicích, školní mládež a občané.

Po krásném proslovu Josefa Veselého promluvil
pan starosta a zároveň velitel hasičského sboru
František Oplický který vlastně ještě upozornil na chybky
a přednosti pana Presidenta. Zdůraznil jeho výrok:
že teďko jest svoboda si dobyti ale ještě těžší
si ji udržet.

Vánoce upozornil abychom byli pamětliví
našich národních vůdců a řídili se jejich
příkladem.

Svůj projev zakončil slovy:

Cest budí jeho památky.

rok 1938

15 března 38 se přihnal vichřice slabého proru alespoň mnoho škod. Hlavně v lese u Remízku bylo hodně stromů polamano a vyvráceno. Také na ovocných stromech byly polamány větve. Tašky na mnoha budovách byly shazeny.

Antonín Lupač čp. 6 měl nově pokrytu střechu a kterému větr těž nějaké shodil. On sám byl na sedě v sedle u Vlradí. Jeho syn Karel s růžy mazaxoval shorené tašky a pro něho postali aby mu řel pomáhati. Jak chtěl podat tašku synovi klezl po jednom.

Přiškocili k němu co dělá ale on byl bezvlády.

Rychle ho snesli volali hned lékaře ale on se již k životu neprobral. Byl mrtv. Lékař opustil mrtvici.

Antonín Lupač byl majitel mědlosti čp. 6

Dne 21 května přijelo k starostovi vojenské auto a notmistr který s ním přijed do dal starostovi povlávací listky k okamžitímu nastoupení vojenské služby od letectví služby. Byli to: Karel Karásek, Jaroslav Petras, Karel Matousek a Josef Horáček.

Tíž den večer byl telegraficky povolen Diant.

Matousek. Udělalo to vobci roznach. Myslelo se že snad dojde k válce. Nic také nebylo.

Slintavka.

Bylo hlašeno že v Odlochovicích ve dvorě má dobytek slintavku, aby se kádly vyhnul styku s lidmi tam zaměstnanci, Nikoho nizko nepovolit do staje volovat se. Rozhodli měšáčne rápno po dvoru a co možno utvořit udržovati cistou.

Pře jen vypukla slintavka u Františka Opického č. 14.

Okresní zvěrolékař a Sedlčan provedl prohlídku dobytka v obci ~~a měst~~ ostatní dobytek jest dobrav. Jan Opicka je starostou. Bylo vydané nařízení že nikdo nesmí k Opickovi ani z jeho domu nesmí nikdo jinam. Poté by kteří měli museji obstarati jiní a jim to přinést k vrátku. Tam si je přibrali. Nesměli do Rostele, děti nesměli do školy všebe rádnyj styk s lidmi. Husy, slepice, holubji, psy, kočky nesmí volně po městi choditi s hořčím dobytkem nejezditi ani pasti pod pokutou nás.

Z Ratměřic nesmí nikdo do jiné obce a opačně nemá nikdo choditi do Ratměřic. Tak se stalo že řednice a dělnice pracovali na stavbě ve Slavini a nesměli tam choditi. Když prodal někdo prase musel ho například zvěrolékař vidět a teprve se mohlo z domu věti. Platilo se za prohlídku 10 Kč.

Přes velké opatření se přec jen slintavka rozšířila i v škole

Prudký nesmoci byl riziko. Zajivost byla menší

Mléko se vylevalo dokud bylo dobytíce nemocné nikdo ho k oříšku neupotřebil. Zde ve dvorečka jedna kráva sedě ani při od slintavky oře, měla ještě jinou vadu. Telata malího v době nemoci krávy merydřela a třebaž většinou. Podle stupně nemoci. Nejdřív kus všebe upřesnil žrati. Za 3-4 dny byl zdrav. Jiný nemohl potravu přijímati měl v hubě všechno jako opárené, tak proti tomu ani nebyl. Jen čistota.

Dne 20 května 1938 zemřel František Fulín, bývalý majitel statku čp. 15.

František Fulín byl za světové války starostou obce jeho dcery která se po válce provdala za Fr. Žemana t. ē majora armády československé republiky. Ten major Žeman byl italským legionářem.

Později je v Jankovské Lhotě. Pan Fulín dal dcéri věnem statek čp 15 v Ratmírově. Když ovšem žal v roce prospchtoval celý statek protorce ho nemohl ohospodarit a pr Žeman který se brzy stal podplukovníkem také hospodarit nemohl a nemohl. Z výterku najevo si bral výměnek. Očekal se podruhé ~~z~~

Uveseňuv řeče pastuři křesťanov
proslou' do k trojice hč' komise Jan. Ondračka
Josef Štěpán a Pálka' Josef. v. 23.
Kedvívnu' pánem kř' ani my pročínu'
Jev. Ondračka nov. 13. 10. 1913, roce

Stavba rokárna. V propadl počínu' návise
bylo stále ještě stavba všechno' zdeho
rokárna obec a rokárna místní pro
zabezpečení vody pro bezpečnost a
zajištění požáru. Jak je jst' výjmo
z předchozího správni' okamžiku' se
počítává' stavba mohla' mít výšku'.
Projekt, zvolený rokárna k návise
odčlení' pěn. národní a Rábočí' byl
dložen' sas ba výkazem, až těmto
závazkem Ob. národnímu. JUD. Uhřic
byl uveden a projekt sastaven
byl ohrázen' do Prahy Zem. národní.
Zde slovo jst' roč' počítají'.

Projekt po malých původučích schvalen
a užíváního podporován od června. Vítáno
a Měst. původučky bylo možno příkro-
piť kdy proředění vložení slavby.

Starba povolení byla na vložení
práv obec k miličijní slavbě na klauz
firmanou slavbou jménem rāv komiseř
vojenského oddílu p. volebce Ing. Karel.

Výměrování a povolení macev povolení
poskytl Ing. František Drábel svěřen
místním K. Herbenem. Vložitelné slavby
byly zhotoveny národní na vodov
a kanalizačních sítích. Starba
klauzového vložení dočkal se
k povolení do neklidné doby.

Krásnou mobilizací ovládala mnoho
denníku, ale nejdříve poskytlo slavbu
poslanci vyplaty peněz. Od téma
mířila k tomu, že pořízení byla
odkoupena a na komunální pájí je kde
u různých místností nebylo možno
pro poskytování čas prvního letu. Peníze
byly opatřeny odkoupení slevem 30.000 Kč,
které si slavnostní vyplácení u hosp.
pájí zde v Teplicích. Zdejší místní

stejný praskupzítělo byl vložen v čist. d. 13,
a Maškáčka čist. d. 3. Vzhledem k tomu
že jistota potřebná k záloze pro všechny
pohraniční a prázdné města byla provedena
na Balík a na Františkov a v letošním roce
bylo to jenom s výběrem
když M. ředitel po první výběru
zahrál i zápoje za ročník. Bylo
uznáváním do této prázdné občanské
moci vložení ročníku, který byl také
následně potvrzen. Vložení činilo
asi 100.000 keč. (první měsíc neměl žádající¹
jistivost, jestli nebyla provedena kolaudace.)

Změny v díle "usedlosti". Vá prozatím r. 1938
prodatá usedlost s. 321 patříci České
říční malice a dne 1. října 1938.
Hospodářství mimo ně odkládáno
bylo synovi Františku Říčkemu říká
dříve než mohl se hospodářství
ujmout se seník. Pnivová byla
knové mimo jiné dluhem byla dáná
do možnosti. Když ho mohl odkládat
realizovat kvůli hranici Brněnské a Valtické
a zbytky hranic pro sovětskou
kooperativu Ing. L. a. s.

Přívaovské hospodářství bylo snadné
zaučítané, který majitel ihned dal
se do přestavby budov a zlepšování
pohledu.

Druhové prodejní číslo bylo uskučené
v tomto počtu je pravidly velkým hospodářským
obchodem v. i. ne Škýrově. Dřívější
majitel Ant. Kucman působil tento
pri první hradce reformě. Přívaovské neměl
dostatek finančních prostředků mít
v hospodářství pracujícího početného až je
pomíň domácího k prodeji. Byl pro
svou ochotu jakou pomáhat místnímu
občanství velmi oblíben. Nejznámějšími
majiteli jsou František Novák, Julie Nováková,
a Julie Janová. Aktuální majitelé hospodářství
společně. Dřívější majitel odstoupil u
ma vlastníkem byl své dcery do Prahy
na Václavském náměstí.

Nejdříve je provoz hostince ve
Škýrově. Koupil jej od Jana a Barbory
Kachnových Josef Kachnov, který měl vše
nejmladší hostinec ve Václavově.

červen 1939.

do této prinesl náu
mohou směr. V trávě zůstává
starší forma. Zde je však v členění
byla do prostoru koncepce písť.
Architectura řídíce a díloho
kavalerie Adolfa Hitlera zůstává
byla náu hospodářská i kulturní
založnost. Táhne počátku směrem
na „Proletariaťecí a Novara“.
Svárov místech všel' poručení nase
obád' jejíma' představitelkou je
dovoz j. státní pres. dr. E. Vaňka.
Jeho podřízeným schopnostem slouží -
mej, si v nekritických arboch představ
nás na dobrov. rukou a pojedil
náu platné místo v dnešním počasí.
Všechny tyto změny přijala rada,
máme všechny zdejší. Zde neu
počít na velké dihanou. Vše vlo
křížek po své práci jako jinou.
jedinečně před křížkou po
kochu sabatovu.

Zprávu sice re dne 28. 10. 1940 č. 129247/40 dnešní deník
obce Polomice usměrnila dne 10. 12. 1940.
Počítanou v 3. díle.

